

РЕШЕНИЕ

№ 2230

гр. Бургас, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXII СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. П. МУТАФЧИЕВ

при участието на секретаря МИЛЕНА ХР. МАНОЛОВА
като разгледа докладваното от С. П. МУТАФЧИЕВ Гражданско дело № 20222120102252 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод искова молба от Н. С. Б. против Ф. С. В., с която е предявен осъдителен иск по чл.45, вр. чл.52 от ЗЗД.

В законоустановения срок по делото постъпва отговор на исковата молба, с който искът се оспорва като неоснователен.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищцата поддържа иска и моли съда да го уважи, като присъди на страната разноските по делото.

В съдебно заседание процесуалният представител на ответника оспорва исковете и моли съда да го отхвърли, като присъди на страната сторените по делото разноски.

Бургаският районен съд, след като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

В дружеството „****“ ЕООД, ЕИК – ***, (за краткост Дружеството) едноличен собственик на капитала е Община Бургас. Предмет на дейност на Дружеството са сделки свързани с дезинфекция, дезинсекция, дератизация (за краткост ДДД), оказване на консултации по проблемите свързани с ДДД, обучение и квалификация на кадри за извършване на ДДД. Управител на Дружеството от 2009 г. до настоящия момент е ищцата Н. С. Б..

С трудов договор № *** г. ответникът Ф. С. В. е назначен на длъжността „****“ в Дружеството. Трудовият договор е безсрочен, но със срок за изпитване от 6 месеца в полза на работодателя. В. преминава успешно обучение за придобиване на квалификация за изпълнител на ДДД, за което е издадено удостоверение от 04.06.2021 г. от РЗИ – Бургас. С допълнително споразумение от 30.06.2021 г. към трудов договор № *** г. ответникът е преназначен на длъжността „****“ в Дружеството. На същата дата той получава срещу подпис и длъжностна характеристика на длъжността „****“.

На 07.09.2022 г. между страните възниква конфликт във връзка с изпълнение на трудовите задължения на ответника.

На 13.09.2021 г. ответникът депозира молба до управителя на Дружеството

работодател, с която моли на основание чл.325, т.1 от КТ да бъде освободен от заеманата от него длъжност, като в случай, че молбата му бъде приета, да се счита за предизвестие по чл.326, ал.1 от КТ. На същата дата управителят на Дружеството издава заповед № 736, с която прекратява трудовото правоотношение с В. по взаимно съгласие, считано от 13.09.2021 г., като заповедта е връчена на ответника на същата дата. Тогава той предава на счетоводителя, свидетелят К. Г. С., трудовата си книжка за оформяне. С. го моли да я изчака с оформянето няколко дни, защото към същия момент е много заета. На 17.09.2021 г. ответникът подава в Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Бургас сигнал, в който посочва, че на 13.09.2021 г. е напуснал работа в дружеството, предал е за оформяне трудовата си книжка, като счетоводителката К. С. му е обяснила, че ще я попълни до месец. В. обяснява в сигнала, че се е обадил на инспектор А. в „Инспекция по труда“, като са „решили“, ответникът да даде на работодателя „техническо време няколко дни“ за оформяне на трудовата му книжка, но на 17.09.2021 г. е решил да подаде жалба в „Инспекция по труда“ – гр. Бургас поради това, че в 7-дневен срок ще загуби регистрацията си в Бюрото по труда – Бургас и после губи правата си за 6 месеца.

Трудовата книжка е върната срещу подпис на ответника на 24.09.2022 г. Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Бургас извършва проверка по сигнала, като е изисквала от работодателя документи. На 12.10.2021 г. тази институция изпраща до В. писмо с резултата от проверката.

На 11.09.2022 г. на електронна поща на Община Бургас ответникът подава сигнал за корупция, като посочва свои лични данни, а именно: двете си имена; телефонен номер; адрес на електронна поща. В сигнала В. твърди, че госпожа Н. Б., управител на Дружеството, го е изнудила да подписва „мониторинги за проверка на ларви в определени язовири и мочурища в община Созопол Приморско и т.н.“, включително, че е пръскал за насекоми и кърлежи там в август месец, а той не е вършил това. Твърди, че е бил заплашен от уволнение и саморазправа, като моли Община Бургас да провери това. Моли също така за „съдействие за престъпна схема за източване на пари“. Заявява, че ще сезира окръжна и районна прокуратури за изнудването и за конфликт на интереси – фирма *** е 100 % собственост капитал на Б. и дъщеря ѝ, като фирмата се занимава с ДДД. Предупреждава, че ако Община Бургас не вземе мерки, ще подаде сигнал „и в София за източване на парите на бургазлии“. Сигналът е входиран с вх. № ***/15.09.2021 г. По него е извършена проверка от Комисия, назначена от кмета на Община Бургас, която да провежда производства по установяване на конфликт на интереси. На 16.12.2021 г. Комисията изисква от ищцата да предостави информация дали има сключени договори между Дружеството и „***“ ООД, както и дали има плащания по тези договори. Комисията се запознава и с констативни протоколи за извършени ДДД, и с обясненията на ищцата и стига до извод, че няма конфликт на интереси, поради което със заповед № ***/10.02.2022 г. кметът на Община Бургас не установява конфликт на интереси по отношение на ищцата по подадения сигнал за корупция с вх. № ***/15.09.2021 г.

На 11.09.2021 г. ответникът подава сигнал на електронна поща на ГД „БОП“ към МВР, в който посочва имената си, телефон за връзка и адрес на електронна поща. Твърди, че е бил изнудван (със заплаха от уволнение) от управителката Н. Б. на *** да подписва протоколи и мониторинги на разни езера и мочурища в Созопол, Приморско Аркутино и т.н., като на 07.09.2021 г. тя иска със задни дати да се разпише от август месец. Моли за съдействие, защото става въпрос за „престъпна схема с хиляди левове – с участието на К.С. – кмет по финансите на Бургас“. На същата дата, отново на електронна поща на ГД „БОП“ към МВР, ответникът „потвърждава“, че е подал сигнал и моли „за проверка на ОПГ група – К.С. с Н. Б. в Община Бургас!!! Кражбите са над 500 000 лева годишно!!!“.

На 11.09.2021 г. ответникът подава сигнал на електронната поща на Главна прокуратура, в който посочва, че е съдебен заседател в Окръжен съд – Бургас и работи като *** от няколко месеца в Дружеството. Исква от прокуратурата да се самосезира, тъй като е бил изнудван от управителката на дружеството Н. Б. да подписва (на 02-03.09.2021 г.) мониторинги в различни язовири и мочурища за ларви на комари при условие, че не ги е

извършил, посока Приморско, Созопол, Аркутино и т.н. Твърди, че ако не подпишел, бил заплашен от скорошно уволнение. Твърди, че е подписал мониторингите под натиск, а впоследствие на 07.09.2021 г. е изнудван от управителката Н. Б. да подписва протоколи, че е пръскал с препарати в тези зони и още няколко, със стара дата 16.08.2021 г. Той е отказал и е бил заплашен лично от нея с уволнение. Твърди, че е подал молба за напускане поради „нечистоплътната“ работа на цялата Общинска Фирма. Моли за съдействие и заявява, че е подал сигнал в ДАНС и очаква безпристрастие и няма да „остави нещата така“. Сигналът е препратен от Главна прокуратура на електронната поща на РП – Бургас на 13.09.2021 г., когато е разпределен на прокурор.

На 16.09.2021 г. ответникът подава сигнал на електронната поща на Главна прокуратура, който по същество е „допълнение“ на сигнала, който е подаден на 11.09.2021 г. Във второто писмо ответникът твърди, че вече не работи в Дружеството, като на 02.03.09.2021 г. управителката го е изнудвала да подписва документи с невярно съдържание – че е правил мониторинги на язовири, водоеми за наличие на ларви от комари близо до Созопол, Приморско и т.н. Посочва, че е бил „посъветван“ да подпише, като е подписал близо 10 мониторинга протоколи, че е вземал проби, а реално името му не фигурира в пътните листи. Твърди, че на 07.09.2021 г. е бил изнуден лично от управителката да подписва протоколи, че е използвал препарати за пръскане за насекоми. Протоколите били с дати 16.08. и други дати. Той казал, че няма да подпише нещо, което не е свършил, но със заповеднически тон Б. му е казала да почва да подписва, защото така се правило в „нейната“ фирма. В. заявява, че категорично е отказал и е подал молба за напускане и болничен лист в същия ден. Набляга, че е подал сигнал за корупция в Община Бургас и в Инспекция по труда. Твърди, че „в момента явно се заличават“ неговите подписи и документи, защото „в Бургас всичко е свързано“, но „следите“ остават, защото за целия летен сезон пътните листи с обектите за пръскане не съвпадат – работниците е трябвало да се „клонират“, за да свършат всичко. Твърди, че е бил изнудван „на най „долно“ ниво от една управителка“. Заявява, че за него е без значение „дали се крадат пари от това – дали се прави станцията на „изкуствена“ печалба“. Отново заявява, че е бил „най-арогантно изнудван от Н. Б.“, ако иска да остане на работа за в бъдеще. Моли прокуратурата да се самосезира и да разбие „това бургаско лоби от взаимно свързани Кмет Н. – Финансов зам Кмет С. и Б. – схемаджии, изнудващи работници, за да крадат благодарение на подписите им“. Сигналът е препратен от Главна прокуратура на електронната поща на РП – Бургас на 17.09.2021 г., когато е разпределен на прокурор.

На същата дата, 16.09.2021 г. ответникът изпраща електронно писмо на електронната поща на прокурор от БРП А.М., в което посочва, че миналата седмица е подал по имейл сигнал за изнудване от страна на работодател към него за подписване на документи с невярно съдържание – управителят на Дружеството, който го е изнудвал (септември -02-03 и 07 септември 2021 г.), е Н. Б., а той е изнудваният работник. Заявява, че ако не му бъде обърнато внимание, ще изпрати сигнала до главния прокурор. Сигналът е препратен от прокурор Маркова на електронната поща на РП – Бургас на 17.09.2021 г., когато е разпределен на прокурор.

На 04.10.2021 г. ищцата подава заявление до ОДМВР – Бургас, в което твърди, че на 11.09.2021 г. (събота) ответникът ѝ се е обадил по телефона и е започнал да я обижда, клевети и да я заплашва. Такъв телефонен разговор действително е проведен, като ответникът информира ищцата, че ще се търси правата си по законов път чрез сезиране на компетентните органи.

В заявлението си Б. посочва, че В. е изпратил жалби до Община Бургас и Инспекция по труда, а на 01.10.2021 г. е звъннал на телефона на счетоводителя К. С. и отново се е заканил да предприема действия против Б.. Моли за съдействие. Образувана е преписка по описа на V РУ – Бургас, в хода на която на ответника е съставен протокол за предупреждение по чл.65 от ЗМВР. С постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 25.10.2021 г. прокурор от БРП приема, че в жалбата на ищцата не се съдържат данни за извършено престъпление от общ характер.

По подадените по електронен път сигнали от ответника е образувана преписка в ОДМВР, по която е извършена проверка, в хода на която се установява, че предвид естеството на работа, протоколите за извършена ДДД се попълват поетапно, съгласно предварително изготвен план/график от ръководителя на Дружеството, което е наложило подписването им на дати различни от тази на изготвянето.

По подадения по електронен път сигнал от ответника до ГД „БОП“ към МВР е образувана преписка Извършена е проверка, в хода на която ответникът заявява, че написаното в сигнала представлява „негови съмнения“. Полицейските служители достигат до извод, че няма данни за организира престъпна дейност. С постановление за отказ за образуване на досъдебно производство прокурор от БРП приема, че няма данни за извършено престъпление от общ характер.

По доказателствата:

Така описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

При преценка на доказателствения материал съдът намира следното:

Показанията на свидетеля Д.Й.И. не съдържат факти, които подлежат на доказване по делото, поради което съдът не ги кредитира.

Показанията на свидетеля В. П.а И. касаят процедурата за извършване на обработка с препарати и начина на удостоверяване на свършената работа. Свидетелят К. Г. С. не е очевидец на конфликтни ситуации между ищцата и ответника. В голямата ѝ част показанията касаят нейни взаимоотношения с ответника. Съдът кредитира показанията в частта им, че в резултат на проверките във връзка с подадените от ответника сигнали, ищцата е започнала да има проблеми с кръвното налягане и да приема медикаменти за успокояване. Според показанията на свидетеля В.Н.Я. ищцата е била много разстроена след телефонен разговор с ответника в началото на септември 2021 г. Тя е станала по-сприхава, затворена и умислена, а преди е била лъчезарна. Според свидетелят ищцата е била притеснена за собственото си име.

По отношение на обясненията на ищцата:

Те представляват доказателствено средство само, ако съдържат неизгодни за страната факти. В този случай ще е налице признание на факти. Ако обаче по реда на чл. 176 ГПК страната заяви факти, които я ползват, обясненията ѝ не са доказателствено средство, а твърдение, подлежащо на доказване по общия ред. По същество обясненията на ищцата представляват „преразказ“ на фактите, изложени в исковата молба, като съдържат „изгодни“ за страната факти, поради което не представляват доказателствено средство. Единствените неизгодни факти, за които дава обяснения ищцата, са: между страните възниква конфликт на 07.09.2021 г.; трудовата книжка на ответника не е попълнена в деня, в който му е връчена заповедта за уволнение.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Пострадалият от престъпление от частен характер, наказателното преследване за което се възбужда чрез тъжба на пострадалия (престъпленията „обида“ и „клевета“ се преследват от пострадалия), може да търси обезщетение за вредите от това престъпление, без да иска от наказателния съд осъждане на дееца. Видно от произнасянията на прокуратурата по изложените от ответника твърдения, не са налице данни за извършено престъпление от общ характер. Следователно „пропускането“ да бъде ангажирана наказателна отговорност на делинквента по пътя на частното обвинение, не изключва възможността пострадалият да претендира обезщетение за вреди по реда на исковото производство от същото деяние.

Предявен е осъдителен иск по чл.45, вр. чл.52 от ЗЗД. За да възникне отговорност за поправяне на вреди от непозволено увреждане, следва да се установят елементите на фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД – деяние (действие или бездействие), противоправност на деянието, настъпили вреди в сферата на трето лице, причинна връзка между деянието и

вредите и вина. В хипотезата на общия деликтен състав на чл. 45 от ЗЗД тежестта на доказване е на ищцата, като само вината се предполага, т. е. в тежест на ответника е да установи, че не е действал виновно. Липсата на елемент от фактическия състав на иска по чл. 45 от ЗЗД обуславя липса на деликтна отговорност.

По отношение на телефонен разговор, проведен между страните на 11.09.2021 г.:

Ищцата твърди, че в хода на този разговор ответникът ѝ е отправил заплахи за живота и здравето, обиди и използване на нецензурни думи (псувни). Както вече се посочи, обясненията на ищцата не са доказателствено средство. Същевременно, освен „признанието“ на ответника в отговора на исковата молба, че е информирал Б., че ще търси правата си по законов ред чрез сезиране на компетентни органи, други преки доказателства за съдържанието на проведения разговор няма.

Заплашване може да бъде осъществено и с правомерни действия, но когато се цели постигане на неправомерен резултат. Обичайно въздействието върху психиката не е публично и създадените вследствие на това въздействия съсС.ия (стрес, напрегнатост) могат да бъдат установени само чрез косвени белези, каквито най-често са промяна в настроението, в поведението, споделяне с близки – аргумент от Решение № 525 от 10.06.2009 г. на ВКС по гр. д. № 1502/2008 г., III г. о.

Установи се от показанията на свидетеля Я., че след телефонния разговор с ответника ищцата е много разстроена. Разговорът е проведен в почивен ден (11.09.2021 г. е събота), макар да не се касае за „неотложен въпрос“ във връзка с трудовите права на В. и по негова инициатива. В този смисъл, макар и чрез косвени доказателства се установи, че целта на разговора е да предизвика негативни психически реакции у ищцата (стрес), а не единствено да бъде информирана последната за предстоящи действия от негова страна, които от обективна страна са правомерни. Ето защо следва да се приеме, че ответникът е осъществил деликт на 11.09.2021 г. само чрез отправено заплашване за накърпяване на доброто име на ищцата в обществото, но не и чрез заплахи за живота и здравето ѝ, обиди и използване на нецензурни думи (псувни).

По отношение на подадена жалба от ответника до Дирекция „Инспекция по труда“ – Бургас:

Видно от съдържанието на жалбата, същата не е насочена персонално към ищцата Б.. Твърдението в нея, че ответникът не е получил оформена трудовата си книжка в деня на уволнението (работодателят има задължение да му я предаде „назабавно“ след уволнението на основание чл.350 от КТ), а в по-късен момент, отговаря на истината. Ответникът обаче е „недоволен“ от действията на счетоводителя на Дружеството, а не от тези на управителя му. В този смисъл, В. не може да носи отговорност за вреди от сезиране на тази институция за защита на свое право (действието му е правомерно) и искът в тази му част се явява неоснователен.

По отношение на подадения сигнал от ответника в Община Бургас съдът намира следното:

Трайна и безпротиворечива е съдебната практика на ВКС, че подаването на жалба (сигнал, молба, тъжба) до съответния компетентен орган е по принцип правомерно поведение, тъй като съставлява упражняване на законоустановена възможност – гражданите имат право да се обръщат към надлежните органи и да излагат обстоятелства, които са им известни, без опасения от последващи санкции. Такова поведение е израз на установените в Конституцията на Република България основни права, като според чл. 45 гражданите имат право на жалби, предложения и петиции до държавните органи, а съгласно чл. 56, изр. 1 всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. Съдебната практика приема, че носителят на едно субективно право е свободен да прецени дали и кога да го упражни, или въобще да не го упражни, поради което упражняването на право поначало е правомерно.

Когато правото да се подаде сигнал и/или жалба се упражнява недобросъвестно, за да бъдат накърнени права или законни интереси на други (чл. 57, ал. 2 от Конституцията на

Република България), а също и в противоречие с интересите на обществото (чл. 8, ал. 2 ЗЗД), е налице злоупотреба с право, която е противоправна. Тя представлява превратно упражняване на правото единствено с цел да се увреди друг правен субект, когато искането не е отправено с цел обстоятелствата да бъдат проверени и да бъдат взети необходимите мерки, а когато жалбоподателят предварително е знаел, че те са неверни, и подава жалбата с цел да навреди другиму – аргумент от решение № 758/11.02.2011 г. по гр. д. № 1243/2009 г., IV г. о., решение № 245/05.11.2014 г., по гр. д. № 1734/2014 г., III г. о., решение № 53/04.04.2018 г. по гр. д. № 1913/2017 г., III г. о. на ВКС и вр. Отговорността за вреди от злоупотреба с право е деликтна и противоправността се изразява в недобросъвестното упражняване на законно признато право, като доказателствената тежест е за пострадалия, в случая – за ищцата.

С петитума на исковата молба ищцата претендира обезщетение за вреди от използвания в сигнала до Община Бургас израз „източване на парите на бургазлии“. Целта на сигнала, на първо място, е Община Бургас, която е едноличен собственик на капитала в Дружеството, да провери дали управителят му не е извършил нарушение в качеството на работодател (посочени са конкретни факти), а, на второ място, да се извърши проверка за конфликт на интереси (също са посочени конкретни факти) и евентуално неправомерно разходване на средства на принципала.

На следващо място, смисълът на цитирания израз, тълкуван сам за себе си и в контекста на съдържанието на целия сигнал, е, че според В., след като ищцата и нейн роднина са съдружници във фирма „***“, която има същия предмет на дейност като този на Дружеството, то тази фирма се облагодетелства финансово за сметка на Община Бургас. Че двата търговеца имат един и същ предмет на дейност, се установява от общодостъпна информация на интернет сайта на Агенция по вписвания, т.е. това обстоятелство е обективно вярно. Че се „източват пари“ обаче, е извод на ответника, а не разгласяване на неистински позорни обстоятелства за ищцата или приписване на неизвършено престъпление с цел уронване на авторитета ѝ в обществото – ответникът не твърди, че именно ищцата „източва пари“ – това е заключение на самия пострадал. В. „заявява готовност“ да подаде сигнал за източване на пари, т.е. това е бъдещо събитие.

Ето защо подаването на този сигнал не представлява злоупотреба с право и ответникът не носи отговорност за евентуалните последици от извършената на ищцата проверка.

По отношение на подадените сигнали от ответника до ГД „БОП“ към МВР и прокуратурата съдът намира следното:

По аргумент от решение на Европейския съд по правата на човека по делото „Маринова и други срещу България“ (жалби № 33502/2007, 30599/2010, 8241/2011 и 61863/2011), влязло в сила на 12.10.2016 г. (за краткост Решението на ЕС), когато жалбоподателят не е военнослужещ, държавен служител, журналист или адвокат (ответникът не притежава нито едно от тези качества) не може да се очаква да упражнява правото си на жалба по начин, който да изключи риска от наказателна санкция (да бъде съден за клевета). Ответникът обаче е съдебен заседател в ОС – Бургас. Ноторен факт е, че в Република България съдебни заседатели участват само в наказателен процес, като те решават въпроса за вината на подсъдимия заедно и наравно със съдия. В този смисъл, макар и с неюридическо образование, ответникът безспорно е наясно, че присъдата не може да почива на предположения и съдът признава подсъдимия за виновен, когато обвинението е доказано по несъмнен начин – чл.303, ал.1 и ал.2 от НПК. Той е наясно и, че досъдебно производство се образува, когато има достатъчно данни за извършено престъпление – чл.207, ал.1 от НПК. Нещо повече, именно като съдебен заседател е наясно и че за да е налице организирана престъпна група, в нея трябва да участват поне три лица, а не две (аргумент от чл.93, т.20 от НК). Ноторно е също така, че в обществото такъв тип престъпна група е известна именно със съкращението „ОПГ“.

Следователно, негово твърдение, че конкретно лице е извършило престъпление, не може да почива на „слух“ или на „съмнение“ – аргумент от Решение № 51 от 19.II.1980 г. по

н. д. № 26/80 г., П н. о., а е необходимо да се основава на или свързва с конкретен факт или факти.

Видно от материалите по делото (справка за извършена проверка – л.25 от делото) на молба на полицейски служител от сектор „БОП“ – Бургас да конкретизира написаното в сигнала, а именно какви са престъпните схеми, в които участват цитираните от него Н. Б. и К.С., ответникът заявява, че това са „негови съмнения“, т.е. конкретика липсва. Това се потвърждава и от заявеното от самия В. в сигнала му до прокуратурата от 16.09.2021 г., в който заявява, че за него е без значение „дали се крадат пари от това – дали се прави станцията на „изкуствена“ печалба“. На следващо място, видно от показанията на свидетеля С., ответникът няма достъп до договорите на работодателя и няма как да знае за какви суми става въпрос по тях, за да достигне до извод за „кражби“. На последно място, ответникът работи в Дружеството малко повече от 4 месеца, за който период не може да направи обоснован извод, че „кражбите са над 500 000 лева годишно“.

Вярно е, че в сигнала ответникът моли за „съдействие“, но при липса на конкретика, В. е наясно, че евентуална проверка не би достигнала до резултат, но ще повлияе негативно на самата ищца в личен и професионален план и цели точно такъв резултат.

Предвид изложеното, с твърдението си в сигнал до ГД „БОП“ към МВР от 11.09.2021 г., че ищцата участва в ОПГ с друго лице, като кражбите са над 500 000 лева годишно, ответникът е злоупотребил с правото си да подава сигнал и е извършил деликт, поради което носи отговорност по чл.45 от ЗЗД. В първия сигнал до ГД „БОП“ към МВР от 11.09.2021 г. няма твърдения за участие на ищцата в ОПГ.

Твърдението на процесуалния представител на ответника, че в случая е приложима Директива (ЕС) 2019/1937 на ЕП и на Съвета от 23.10.2019 г. относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза, е неоснователно. Това е така, защото в случая не се касае за сигнали за нарушения на правото на Съюза.

По отношение на твърдението в сигналите до прокуратурата, че е изнудван от управителката, заплашван от скорошно уволнение и за нечистоплътната работа и изкуствени печалби на цялата общинска фирма, съдът намира, че ответникът не носи отговорност, като мотивите за това са следните:

Установи се, че понякога се случва протоколите за обработка с препарати, извършени от Дружеството, да се подписват не в деня на извършване на работата, а в края на месеца. Едно от твърденията на „жалбоподателя“ В. е, че управителят го изнудва да подписва протоколи „със задна дата“. Датата, на която се твърди изнудването, е 07.09.2021 г., като в обясненията си ищцата не отрича, че на тази дата между тях е възникнал „конфликт“. Доколкото „изнудване“ и „заплашване“ обикновено не се предприемат публично, то няма как да се очаква от жалбоподателя да сочи „свидетели“.

Предвид изложеното, твърденията на В. съдържат достатъчно конкретика, която подлежи на проверка, поради което в тази им част сигналите са реализирана възможност да докладва нередност в поведението на работодател, независимо, че тези твърдения са могли да окажат влияние върху професионалното положение на ищцата, да подкопаят авторитета ѝ, да отнемат време и ресурси и дори да доведат до дисциплинарни санкции срещу нея. Проверка на работата на ищцата, инициирана от сигнал на работник, респективно бивш работник, не може да бъде разглеждана като неправомерно засягане репутацията ѝ, доколкото правото на сигнали на гражданите е конституционно закрепено (чл. 45 от Конституцията на Република България) и упражняването му е с цел да се потвърди или отхвърли твърдението. Съдебната практика приема, че лицето, подало жалба или сигнал, е добросъвестно и когато посочените от него обстоятелства не бъдат установени. Извън горното, изразите „нечистоплътна работа“ и „изкуствени печалби на цялата общинска фирма“ представляват оценъчна дейност, за която ответникът не следва да носи отговорност.

Ето защо с тези твърдения до прокуратурата ответникът не причинява вреди на ищцата и искът в тази част следва да бъде отхвърлен.

Следва изрично да се посочи, че в уточняващата искова молба ищцата не претендира

вреди от изрази „схемаджии изнудващи работници за да крадат благодарение на подписите им“, който се съдържа в сигнал, подаден от ответника, на 16.09.2021 г. на електронната поща на Главна прокуратура.

По отношение на твърдени от ищцовата страна „нови“ заплахи и обиди, отправени от ответника към нея след завеждане на делото, то същите не са предмет на настоящото производство.

По размера на обезщетение за неимуществени вреди:

Неимуществените вреди се обезщетяват съгласно чл. 52 от ЗЗД по справедливост. Справедливостта не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на конкретни, обективно настъпили обстоятелства – характер и степен на уврежданията, прогнозата за тяхното възстановяване, развитие на постравматични заболявания, намаляване на работоспособността, възраст на пострадалия, икономическа конюнктура. Неимуществените вреди могат да се изразяват в нравствените, емоционални, психически, психологически терзания на личността; болките и страданията върху целостта на организма и здравето на увредения.

Безспорно се установи, че след телефонния разговор с ответника на 11.09.2021 г. ищцата е разстроена, а от образуваната проверка от „БОП“ към ОДМВР-Бургас по изначално неоснователни твърдения на ответника е била притеснена за собственото си име и подтисната. Установи се, че е имала проблеми с кръвното налягане и приемала медикаменти за успокояване. Ищцата е променила и поведението си, като е станала по-затворен човек. Няма доказателства твърденията на ответника да са станали публично достъпни и не се доказва настъпило отрицателно въздействие върху репутацията на ищцата в обществото.

Предвид изложеното съдът намира за справедливо обезщетение в размер на 3000 лева, като искът следва да бъде уважен за тази сума и отхвърлен за разликата до пълния претендиран размер от 10 000 лева. Обезщетението следва да бъде присъдено ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски имат и двете страни. Ищцата претендира като разноски заплатена държавна такса в размер на 400 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 830 лева, което не е прекомерно с оглед материалния интерес по делото (аргумент от чл.7, ал.2, т.3 Наредба от № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според която точка минималният размер на възнаграждението е точно 830 лева), поради което следва да се вземе предвид в неговата цялост. С оглед уважената част от иска ищцата има право на разноски в размер на 369 лева.

Ответникът претендира като разноски изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, което с оглед фактическата и правна сложност на делото и с оглед материалния интерес по същото се явява прекомерно. Съдът намира за справедливо адвокатско възнаграждение в размер на 900 лева, което следва да бъде отчетено при решаване на въпроса за дължимите на ответната страна разноски. С оглед отхвърлената част от иска, В. има право на разноски в размер на 630 лева.

Мотивиран от горното Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ф. С. В., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, да заплати на Н. С. Б., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, сумата от 3000 (три хиляди) лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в засягане на психическото (стрес, подтиснатост) и физическото (повишено кръвно налягане) ѝ здраве чрез отправяне на заплашване в телефонен разговор на 11.09.2021 г. за накърпяване на доброто име на ищцата в обществото и чрез злоупотреба с правото да подава сигнали, като в сигнал до ГД „БОП“ към МВР, подаден по електронен път на 11.09.2021 г. в 19.12 часа и входящ на 13.09.2021 г., ѝ е приписал престъпление, че участва в „ОПГ група – К.С. с Н. Б. в Община Бургас!!! Кражбите са над 500 000 лева годишно!!!“, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба на 08.04.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска над присъдената сума до пълния претендиран размер от 10 000 лева и за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в неприятни емоционални и здравословни изживявания, унижение, дискредитация и zlepоставяне пред колеги и контрагенти, увреждане на доброто име в обществото като ръководител, човек и личност, от: заплахи за живота и здравето ѝ, обиди и използване на нецензурни думи (псувни) в проведен телефонен разговор на 11.09.2021 г.; сигнал до Община Бургас, подаден по електронен път на 11.09.2021 г. и входящ с вх. № ***/15.09.2021 г., в който е разпространил позорящо обстоятелство, че ищцата е замесена в „източване на парите на бургазлии“; сигнал до ГД „БОП“ към МВР, подаден по електронен път на 11.09.2021 г. в 19.06 часа и входящ на 13.09.2021 г. за извършено престъпление – участие в организирана престъпна група за извършване на кражби; жалба на 13.09.2021 г. в 09.03 часа, подадена по електронен път на сайта на Районна прокуратура – Бургас, съдържаща неверни обстоятелства, вменяване на неправомерни действия и извършено престъпление „че е изнудван от управителката, заплашван от скорошно уволнение...и за нечистоплътна работа и изкуствени печалби на цялата общинска фирма“; жалба на 17.09.2021 г. в 14.30 часа, подадена по електронен път на сайта на Районна прокуратура – Бургас, съдържаща неверни обстоятелства, вменяване на неправомерни действия и извършено престъпление „че е изнудван от управителката, заплашван от скорошно уволнение...и за нечистоплътна работа и изкуствени печалби на цялата общинска фирма“; жалба на 13.09.2021 г., подадена в Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Бургас с неверни твърдения и вменяване на неправомерни действия.

ОСЪЖДА Ф. С. В., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, да заплати на Н. С. Б., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, сумата от 369 (триста шестдесет и девет) лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Н. С. Б., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, да заплати на Ф. С. В., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, сумата от 630 (шестстотин и тридесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от датата на съобщението.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____